



Lovtidende A

2010

Udgivet den 25. september 2010

16. september 2010.

Nr. 1104.

Bekendtgørelse af lov om grundejerbidrag til offentlige veje (Vejbidragslov)

Hermed bekendtgøres lov om grundejerbidrag til offentlige veje (Vejbidragslov), jf. lovbekendtgørelse nr. 392 af 22. maj 2008, med de ændringer, der følger af § 128 lov nr. 1336 af 19. december 2008.

Definitioner

§ 1. Ved offentlige veje forstås i denne lov veje, gader, broer og pladser, der er åbne for almindelig færdsel, og som administreres af stat eller kommune i henhold til lov om offentlige veje.

Stk. 2. Ved offentlige stier forstås i denne lov færdselsarealer, som fortrinsvis er forbeholdt almindelig gående, cyklende og ridende færdsel, og som administreres af stat eller kommune i henhold til lov om offentlige veje.

Stk. 3. Ved private fællesveje forstås i denne lov de veje, gader, broer og pladser, der er nævnt i § 2 i lov om private fællesveje.

Stk. 4. Ved vejbidrag forstås de bidrag, der pålægges grundejere i henhold til denne lov.

Lovens gyldighedsområde

§ 2. Reglerne i denne lov finder anvendelse på offentlige veje i de områder, der er omfattet af bestemmelserne i lov om private fællesveje, afsnit III.

Stk. 2. For hovedlandeveje kan reglerne efter vejbestyrelsens bestemmelse tillige anvendes uden for de i stk. 1 omhandlede områder på steder, hvor der er en samlet bebyggelse, eller en samlet bebyggelse kan forventes. Vejbidrag kan i disse tilfælde kun kræves dels til udførelse af nye fortovsanlæg, dog ikke ud over 2,5 m i hver side, dels til holdebane- og parkeringsanlæg inden for en bredde af i alt 6 m.

Stk. 3. Lovens regler finder også anvendelse på offentlige stier.

Pålæg af vejbidrag

§ 3. Vejbestyrelsen kan pålægge ejere af ejendomme ved vejbidrag helt eller delvis at afholde udgifterne til

- 1) anlæg af nye offentlige veje,
- 2) udbygning af private fællesveje i forbindelse med sådanne vejes overtagelse som offentlige veje efter kapitel 2 i lov om offentlige veje,
- 3) udvidelse af de befæstede arealer i offentlige veje til den i § 4, stk. 1, angivne maksimale bredde i forbindelse med sådanne vejes udvidelse til denne eller større bredde, for så vidt de pågældende ejeres ejendomme grænser til eller kommer til at grænse til vejen.

Stk. 2. Beslutning efter stk. 1 træffes i forbindelse med gennemførelsen af det pågældende anlægsarbejde. Opkrævnin-gen af vejbidrag kan påbegyndes, inden arbejdet er udført. I så fald foretages endelig regulering efter arbejdets afslutning.

Vejbidragets nærmere omfang

§ 4. Vejbidrag kan ikke kræves til den del af udgifterne til vejens anlæg, som vedrører en større bredde end 20 m. For ejendomme, der ved lokalplan eller på anden måde er forbeholdt boligbebyggelse med en- eller tofamilieshuse, kan vejbidrag ikke kræves til den del af udgifterne til arbejdet vedrørende kørebaner, der angår en større bredde end 6 m, og til den del af udgifterne til arbejdet vedrørende vejens øvrige dele, der angår større bredde end i alt 6 m, medmindre vejbidraget samtidig pålægges for flere veje under ét, jf. § 10.

Stk. 2. Vejbidrag kan ikke kræves til dækning af udgifter til

- 1) arealerhervelse,
- 2) erstatning for servitutpålæg eller ulemper eller
- 3) større reguleringer af vejens længdeprofil, herunder anlæg af støttemure.

Stk. 3. Af udgifter vedrørende vandafledning kan medregnes udgifter til dræn, nedløbsbrønde med tilhørende stikledninger samt vejgrøfter og sådanne kloakker, der udelukkende tjener til en vejs afvanding. Andre udgifter, som er nødvendige for afledning af en vejs overfladevand, kan kun medregnes, når de særskilt er pålagt vejarealet ved kendelse i henhold til vandløbslovgivningen.

Stk. 4. Til anlægsudgifterne kan medregnes et beløb til normal belysning.

Stk. 5. Til anlægsudgifterne kan medregnes et administrationstillæg på højst 9 pct. af anlægsudgifterne. Renter kan ikke medregnes. Eventuelle udgifter til bistand af rådgivende ingeniør kan medregnes efter regning, men administrationstillæg kan da ikke medregnes for den del af arbejdet, hvortil rådgivende ingeniørbistand har været benyttet.

Begrænsning i bidragspligten for vand- og vejarealer

§ 5. Ved pålæg af vejbidrag bortses fra vandarealer, der ikke er ansat til ejendomsværdi.

Stk. 2. Ved pålæg af vejbidrag bortses endvidere fra offentlige veje og private fællesveje, der støder op til vejen. En kort privat fællesvej, der alene udmunder i den offentlige vej, kan dog ved pålæg af vejbidrag behandles som en ejendom, der

grænser til den offentlige vej, således at det bidrag, der vedrører fællesvejen, fordeles efter reglerne i § 11 mellem ejerne af de ejendomme, der grænser til fællesvejen.

Begrænsning i bidragspligten ved adgangs begrænsede veje

§ 6. Vejbidrag kan ikke pålægges ejere af ejendomme ved vejstrækninger, hvortil der i henhold til adgangsbestemmelser, der er etableret af færdselsmæssige grunde, og som kan håndhæves af det offentlige, ikke kan opnås direkte adgang fra ejendommen, jf. dog stk. 2 og stk. 3 samt § 5, stk. 2, 2. pkt.

Stk. 2. Uanset adgangsbestemmelser af den i stk. 1 omhandlede karakter kan vejbidrag pålægges ejere af ejendomme ved veje, der er led i et samlet vejsystem, til udelukkende eller overvejende trafikbetjening af et udstykningsområde.

Stk. 3. Såfremt ejeren af en ejendom, uanset adgangsbestemmelser af den i stk. 1 omhandlede karakter, i særlig grad udnytter ejendommens beliggenhed ved den pågældende vej, f.eks. ved bebyggelse, hvis omfang kun er muliggjort af reglerne i bygningslovgivningen om tillægsareal, ved udstillingsvinduer eller lignende, kan et passende reduceret vejbidrag pålægges. Bidraget fastsættes under hensyn til omfanget af ejendommens udnyttelse i tilknytning til vejen.

Stk. 4. Når en bestemmelse om en ejendoms adgangsforhold begrænser, men ikke fuldstændig forbyder adgang fra ejendommen til vejen, skal vejbidraget nedsættes i det omfang, den trufne bestemmelse bevirker en begrænsning i ejendommens udnyttelsesmuligheder.

Andre begrænsninger i bidragspligten m.v.

§ 7. Såfremt der senere måtte blive fastsat adgangsbestemmelser med den virkning, at en ejendom, for hvilken der i henhold til § 3 er pålagt vejbidrag, ikke kan opnå adgang til vejen eller kun kan opnå en i væsentlig grad begrænset adgang til denne, skal resterende vejbidrag bortfalde eller nedsættes i det omfang, reglerne i § 6 ville have medført bortfald eller nedsættelse af vejbidraget.

Stk. 2. På tilsvarende måde skal der ydes grundejere, der straks efter vejanlæggets udførelse eller senere har betalt vejbidraget kontant, hel eller delvis refusion af det kontant erlagte vejbidrag med rente 5 pct. p.a., således at disse grundejere så vidt muligt sidestilles med de ejere, der i medfør af stk. 1 fritages for resterende vejbidrag. Refusion ydes dog kun af beløb, der er betalt kontant inden for de sidste 15 år, og kun af beløb der overstiger 500 kr.

§ 8. Vejbidrag kan kun pålægges jernbaner og lufthavne for vejstrækninger, ved hvilke anlæggets beliggenhed ved vejen udnyttes eller kan udnyttes, og for hvilke der ikke er givet afkald på udnyttelse af beliggenheden ved vejen. Som udnyttelse af en vejstrækning betragtes også benyttelse af overgange, der alene tjener anlæggets drift. Såfremt der i øvrigt er givet afkald på udnyttelsen af beliggenheden ved vejen, kan vejbidrag med hensyn til overgange, der alene tjener anlæggets drift, dog kun pålægges for strækningen ud for overgangen med et tillæg af 10 m til hver side.

§ 9. Såfremt reglerne i §§ 6-8 medfører, at vejbidrag ikke kan pålægges samtlige ejere af de til en vejstrækning grænsende ejendomme, eller at bidraget for en eller flere ejendomme

ved vejen reduceres, afholder vejbestyrelsen de beløb, der herefter ikke kan opkræves.

Stk. 2. Såfremt en grundejer, der i medfør af §§ 6-7 helt eller delvis er blevet fritaget for vejbidrag, inden udløbet af en periode på 15 år efter, at opkrævning af vejbidraget er påbegyndt, opnår en sådan adgang for ejendommen til vejen eller udnytter ejendommens beliggenhed ved vejen på en sådan måde, at vejbidrag kunne pålægges helt eller delvis efter de foranstående bestemmelser, kan vejbestyrelsen pålægge ejeren vejbidrag efter disse regler, idet bidraget reduceres, svarende til den forløbne del af 15-års perioden.

Vejbidrag for flere veje

§ 10. Når vejbidrag samtidig pålægges for flere veje, der i færdselsmæssig henseende udgør en enhed, kan pålægget ske for disse veje under ét.

Bidragsfordelingen

§ 11. Fordelingen af vejbidrag foretages af vejbestyrelsen mellem de bidragspligtige grundejere på grundlag af

- 1) ejendommens facadelængde mod vejen,
- 2) størrelsen af ejendommens arealer og
- 3) måden, hvorpå ejendommene benyttes eller må forventes benyttet, eller ejendomsværdien. For ejendomme, der ikke er ansat til ejendomsværdi, skal der tages hensyn til benyttelsesmåden.

Stk. 2. Ved fordelingen skal det i stk. 1, nr. 1, nævnte kriterium indgå med en vægt af mindst 10 pct., medens kriteriet under nr. 2, og det af kriterierne under nr. 3, som vælges, hvert skal indgå med en vægt af mindst 25 pct., jf. dog stk. 4.

Stk. 3. Indgår ejendomsværdien som kriterium ved fordelingen, skal der i tilfælde, hvor arbejdets udførelse skyldes betydelig eller tung færdsel til eller fra enkelte ejendomme ved vejen, forlods pålægges ejerne af disse et passende særligt bidrag, inden grundejernes andel af de øvrige udgifter fordeles.

Stk. 4. I det omfang, der i henhold til byplanvedtægt, kommuneplan eller lokalplan kun vil blive tilladt en ganske ensartet benyttelse af de ejendomme, der grænser til vejen, kan fordelingen foretages alene under hensyn til størrelsen af ejendommens arealer eller med ensartede beløb.

Stk. 5. For hjørnegrunde og andre grunde, der har facade mod mere end én vej, beregnes kun et passende reduceret bidrag. Såfremt en grund efter § 6, stk. 1, har opnået fritagelse for vejbidrag til en anden offentlig vej, bortses der ved bidragsberegningen fra grundens facade mod denne vej.

Stk. 6. Arealstørrelse for de ejendomme, der er nævnt i § 16, stk. 1, begrænses til den del af arealet, der ligger højst 40 m fra vejen. Vejbestyrelsen kan fravige denne grænse, såfremt bestemmelser i lokalplan eller byplanvedtægt om ejendommens fremtidige anvendelse taler herfor. Det samme gælder for beregning af vejbidrag efter § 8, 3. pkt.

§ 12. Reglerne i § 11 kan fraviges ved aftale mellem vejbestyrelsen og de grundejere, der er omfattet af fordelingen.

Fremlæggelse og indkaldelse

§ 13. Før vejbestyrelsen træffer beslutning om pålæg af vejbidrag i henhold til § 3 eller om omfordeling i henhold til § 17, skal forslag hertil fremlægges til almindeligt eftersyn

mindst 3 uger på et sted, der er bekvemt for beboerne. Om fremlæggelsen skal der forinden ske offentlig kundgørelse i stedlige blade efter vejbestyrelsens bestemmelse. I kundgørelsen skal der angives en frist på mindst 6 uger fra kundgørelsens dato for fremsættelse af indsigelser eller ændringsforslag. Samtidig med fremlæggelsen skal kundgørelsens tekst tilsendes så vidt muligt samtlige grundejere, der berøres af forslaget, og hvis adkomst fremgår af tingbogen.

Stk. 2. Det fremlagte forslag skal indeholde angivelse af, hvilke arbejder der udføres, hvilken del af udgifterne der agtes pålagt grundejerne, og hvorledes bidraget agtes fordelt mellem disse. Det skal endvidere angives, om arbejderne skal udføres under ét eller til forskellig tid, og i sidstnævnte tilfælde, tillige i hvilket omfang der først senere vil blive opkrævet bidrag.

Stk. 3. I stedet for at fremlægge forslaget til almindeligt eftersyn som nævnt i stk. 1 kan vejbestyrelsen med 14 dages varsel indkalde ejerne af de ejendomme, der berøres af forslaget, til et møde, hvorunder der gøres rede for forslagens indhold som angivet i stk. 2. På mødet fastsætter vejbestyrelsen en frist på ikke under 3 uger for adgang til over for vejbestyrelsen at fremkomme med indsigelser og ændringsforslag. Over det ved mødet passerede føres en protokol.

Stk. 4. Beslutning om pålæg og fordeling af vejbidrag kan først træffes, når den i stk. 1 eller stk. 3 nævnte frist er udløbet. Om beslutningen sendes meddelelse til grundejere, der berøres af beslutningen, og hvis adkomst fremgår af tingbogen.

Anlægsudgifternes afholdelse

§ 14. Udgifterne ved vejarbejdet udredes foreløbig af vejbestyrelsen. De bidragspligtige kan forlange afdragsvis betaling af vejbidraget efter reglerne i § 15. I det omfang de bidragspligtige kan opnå lån i pengeinstitutter, eventuelt mod kommunegaranti, på vilkår der svarer til, hvad der fastsættes af vejbestyrelsen efter § 15, kan vejbestyrelsen dog kræve vejbidraget betalt kontant.

Betaling af vejbidragene

§ 15. Vejbestyrelsen fastsætter under hensyn til vejbidragets størrelse et tidsrum på 5-15 år, over hvilket dette skal betales. Det til enhver tid skyldige beløb forrentes af de bidragspligtige til en rente, der fastsættes af vejmyndigheden. Beløb på under 1.000 kr. kan kræves betalt kontant.

Stk. 2. Vejbestyrelsen kan bestemme, at vejbidrag, der er fastsat på grundlag af ejendomsværdien, skal betales gennem ydelser, der udgør en fast promille af ejendomsværdien. Hvis senere stigning i ejendomsværdien medfører en forkortelse af den afdragsperiode, der er fastsat efter stk. 1, kan vejbestyrelsen nedsætte størrelsen af fremtidige ydelser, således at afdragsperioden bliver uændret. En grundejer, hvis ydelse som følge af stigning i ejendomsværdien er blevet væsentligt forhøjet, kan forlange, at der sker en sådan nedsættelse.

Udsættelse med betaling af vejbidrag

§ 16. Ejeren af en ejendom, der benyttes til landbrug, skovbrug eller frilandsgartneri, herunder frugtplantage, og som ikke er udstykket i parceller, kan forlange udsættelse af betalingen og forrentningen af den del af vejbidraget, der oversti-

ger bidraget for en almindelig bebygget parcelhusgrund i det pågældende område. Udsættelsen bortfalder, når og i det omfang arealet overgår til anden anvendelse.

Stk. 2. Når vejbidrag i medfør af § 11, stk. 4, fordeles alene på grundlag af størrelsen af ejendommenes arealer, kan ejeren af en ubebygget ejendom, som ikke udnyttes erhvervsmæssigt, forlange, at betalingen og forrentningen af en tredjedel af det vejbidrag, der er pålagt ham, udsættes i indtil 10 år. Samme ret har ejeren af en grund, der er bebygget med en- eller tofamilieshuse, for den del af arealet, der overstiger 1.400 m², forudsat at ingen del af ejendommen udnyttes erhvervsmæssigt.

Stk. 3. Når udsættelse efter stk. 1 og 2 med betaling og forrentning af en del af vejbidraget bortfalder eller udløber, fastsættes efter reglerne i § 15 et tidsrum for betaling af beløbet.

Omfordeling af vejbidrag

§ 17. Hvis omstændigheder, der er taget i betragtning ved fordelingen af vejbidrag, ændres væsentligt, kan vejbestyrelsen foretage en omfordeling af den resterende del af vejbidragene for samtlige ejendomme.

Pant og fortrinsret

§ 18. For beløb, som en kommune efter loven har betalt forskudsvis, og for beløb der er betalt i henhold til vejbestyrelsens garanti, har kommunen pant og fortrinsret som for kommunale ejendomsskatter. § 18, stk. 1, 2. pkt. (Ophævet)

Stk. 2. Betalingsordninger efter stk. 1 og garantiordninger efter § 14 skal fremgå af de kommunale ejendomsskatteopgørelser.

Stk. 3. (Ophævet)

§ 19. Kommunalbestyrelsen bistår Vejdirektoratet med administration af vejbidrag for hovedlandeveje efter regler, der fastsættes af transportministeren¹⁾ efter forhandling med Kommunernes Landsforening.

Klagebestemmelser

§ 20. Kommunalbestyrelsers afgørelser efter denne lov kan påklages til transportministeren, for så vidt angår retlige spørgsmål.

Stk. 2. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende. For beslutninger, hvorom der er udfærdiget offentlig kundgørelse, regnes klagefristen fra offentliggørelsen. Når der er særlig grund dertil, kan klagemyndigheden dog efter forud indhentet erklæring fra vejbestyrelsen se bort fra overskridelse af klagefristen.

Stk. 3. Afgørelser, som kan påklages, skal indeholde oplysning om, til hvilken myndighed klage kan ske, og om fristen for indgivelse af klage.

Stk. 4. Klage over en beslutning fritager ikke klageren for at efterkomme denne. Klagemyndigheden kan dog bestemme, at klagen skal have opsættende virkning.

Stk. 5. Tvistigheder mellem kommunale myndigheder vedrørende spørgsmål, der omhandles i denne lov, afgøres af transportministeren.

Stk. 6. Afgørelser, der kan påklages efter stk. 1, kan ikke indbringes for domstolene, før denne klageadgang er udnyttet.

Søgsmål skal være anlagt inden 6 måneder efter, at klagemyndighedens afgørelse er meddelt.

§ 20 a. Transportministeren kan bemyndige Vejdirektoratet eller en anden under Transportministeriet oprettet styrelse til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt transportministeren.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for transportministeren.

Ikrafttræden

§ 21. Denne lov træder i kraft den 1. januar 1973.

Stk. 2. Transportministeren fastsætter de overgangsregler, der er nødvendige i forbindelse med lovens gennemførelse.

Stk. 3. Ved lovens ikrafttræden ophæves §§ 1-5 og § 7 i lov af 14. december 1857 om Gader, Veje og Vandløb i København, som ændret ved lov nr. 85 af 31. marts 1926.

§ 22. Denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 583 af 24. juni 2005 om ændring af lov om offentlige veje, lov om private fællesveje, lov om grundejerbidrag til offentlige veje, lov om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje samt lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom (Udmøntning af kommunalreformen, for så vidt angår vej- og ekspropriationslovgivningen),

hvis § 3 indeholder ændringer af §§ 1 og 2 og §§ 19 og 20, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (Udeladt, vedrører ikke ændringslovens § 3).

Stk. 3. (Overgangsbestemmelse, udeladt).

Stk. 4. (Overgangsbestemmelse, udeladt).

Stk. 5. Sager vedrørende landeveje, der ved lovens ikrafttræden ikke er færdigbehandlet af amtsrådet, overføres til den vejbestyrelse, som overtager den pågældende vej. Sager vedrørende kommunevej nr. 170 og 171, der ved lovens ikrafttræden ikke er færdigbehandlet af Bornholms Kommune, overgår til Vejdirektoratet.

Stk. 6. (Overgangsbestemmelse, udeladt).

Lov nr. 1336 om ændring af kildeskatteloven, opkrævningsloven, udpantningsloven og forskellige andre love, hvis § 128 indeholder ændringer af overskriften til § 18, § 18, stk. 1, 2. pkt. og § 18, stk. 3, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 167

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2009.

Transportministeriet, den 16. september 2010

HANS CHRISTIAN SCHMIDT

¹⁾ Betegnelsen for ministeren og ministeriet er i hele lovbekendtgørelsen ændret til transportministeren og Transportministeriet som følge af kongelig resolution af 23. november 2007.